

udskrives, hvis der overhovedet skal udskrives nogen; det maa derfor beroe paa en Misforstaaelse af mine Ytringer, naar det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Vesjen) igaar sagde, at jeg havde erklæret mig tilfreds med Finansministerens Stilling i denne Sag. Min Mening var kun, at jeg vilde lade Spørgsmaalet om en forøget Beskatnings Nødvendighed ligge ganske uberørt og kun tale under den Forudsætning, at den var nødvendig; hvis jeg ikke vilde gaae ud fra denne Forudsætning, havde jeg jo overhovedet slet ikke Grund til at tale om selve Lovudkastet. Jeg mener, at vi først, naar Finansloven er kommen til os fra Folkethinget, og først naar Forslaget til den nye Bøvningsplan er kommet til at foreligge for os, kunne skaffe os et nogenlunde klart Blik over, hvorvidt der behøves flere Penge eller ikke. Det var kun under denne Forudsætning, at jeg sidst udtalte mig, og det maa vel altsaa beroe paa, at jeg har udtrykt mig uheldigt, naar jeg er bleven misforstaaet af det ærede Medlem. Jeg skal, da jeg nu har Ordet, dog med det Samme gjøre et Par Bemærkninger. Det blev igaar fra flere Sider udhævet, at det skulde være en Umulighed for Rogen at foretage en nøjagtig Opgjørelse af sin Indtægt; jeg troer dog ikke, at dette er saameget vanskeligt, navnlig ikke for Landmanden. Enhver veed jo, hvad hans Eiendom har kostet ham, hvad hans Folkehold koster ham, og hvad hans Skatter, Udgifter osv. beløbe sig til; han veed saaledes f. Ex., hvad han har kostet paa Redskaber, og hvad han har betalt for de Creaturer, han har kjøbt; naar man nu stiller disse forskjellige Beløb ved Siden af hans Udbytte, vil det ikke blive saa vidtløftig en Sag at komme til et Resultat med Hensyn til hans Indtægt. Vi behøve i saa Henseende ikke at gaae længere end til det daglige Liv; saasnart man kommer til en Mand og vil købe hans Eiendom, vil han kunne aldeles nøjagtigt opgive, hvad den indbringer ham; vil man forpagte hans Eiendom, saa veed han ogsaa meget godt, hvad den indbringer ham; Rundskaben dertil ligger altsaa temmelig tydeligt for. — Naar det er blevet hitret, at man i det Hele taget skulde holde paa Formue og Veiligheds skatten, og at

dens Bigningsmaade var meget høbet, maa jeg erklære, at det efter min Erfaring, idetmindste hvad Landet angaaer, er langt fra, at Bigningen paa Formue og Veilighed er videre høbet, idet man ved den famler og griber hen i Mørke, saa at det Hele kun bliver en simpel Skjønssag. Jeg har vel seet, at man har søgt at opstille visse bestemte Regler for dens Bigning, men jeg har ogsaa seet, at Amtsraadet naar saa Noget har klaget til det, sædvanligt har forkastet disse Regler. — Der fremkom igaar et Forslag fra et æret Medlem fra Fyen (W. Petersen) om en Deling af Indkomstskatten mellem Kjøbstæderne og Landet efter Hartkornets Værdi og Kjøbstædernes Assurance summer, men jeg seer ikke Andet, end at det da i Virkeligheden kun vilde blive en Hartkorns- og en Bygnings skat i en anden Form, og jeg kan derfor ikke ansee dette Forslag for heldigt; saa behøvede vi ikke at gaae hele den vidtløftige Omvei, som dette Lovforslag da vilde indeholde, men kunde ligesvem sige, at de to nævnte Skatter skulde forhøies med et vist Beløb. — Jeg har heller ikke den stærke Frygt, som et æret kongevalgt Medlem (Frijs) sidst udtalte, for at der ikke skulde være de fornødne Kræfter til at gennemføre dette Lovforslag tilstede i Communalbestyrelserne. Det kan vel være, at der kan findes Sogneforstanderskaber, der muligt mangle de dertil fornødne gode Kræfter; det tør jeg ikke nægte; men i Amtsraadene kan der efter den Maade, paa hvilken de vælges, virkelig ikke være Tale om en saadan Mangel; i dem maa i alt Fald altid være den tilstrækkelige Dygtighed tilstede til at kunne udføre, hvad der kræves ved dette Lovforslag; desuden er der jo en kongelig Embedsmand i Spidsen for dem, saa at der ikke forsaavidt kan være Noget at befrygte. — Jeg udtalte mig maaskee heller ikke i en anden Retning ganske tydeligt igaar, efter hvad jeg har kunnet mærke af adskillige andre Taleres Ytringer, hvorved der sigtedes til mine Udtalelser. Jeg skal derfor fremhæve, at jeg mener, at naar vi samtligt med denne Lov vilde indføre en Bestemmelse, som paalagde Sogneforstanderskaberne at paaligne en vis Deel af det Beløb, som ellers lignes paa Formue og Veilighed, f. Ex. Halvdelen eller Treindedelen